

Se hàn's als in dr Mittle g'ha,
Jetz hàn se's uf dr Site
Im Hof, un 's ka ne Jeder dra,
's isch uf züe alle Zite.

Vo jeher hat me-n-immer g'sàit,
's seig dert so güet dra z'wäsche,
Me brüchtigte, 's sei g'wiss e Freid,
Kei Seife-n-un kei Asche!

Das gläuwe gar viel Lit nur küm;
Doch mich nimmt's gar nitt wunder.
Se meine dert, 's isch Seifeschüm,
Wenn gàifert wird ufs Blunder!

Denn dert steht nie kei Zunge still;
D'Zitunge sin nur Narre,
Wenn Einer ebbes wisse will,
Der thüet er's g'wiss erfahre.

's koscht nur e Sü, wenn Eine kunnt
Ku 's warme Loch prawiere,
Nur derf se länger as drei Stund'
Nonander 's Wort nitt fiehre.

Me hat o, fir 's all'gmeine Wohl,
Ne G'setz schint's dert agschlage:
Ass höchstens Zwölfe nur ufs mol
Als ebbes derfe sage.

Vo witem, we me dure geht,
Kunnt eim das Gschrei scho z'Ohre,
Dà Mann, wo dert in Dienste steht,
Hat längst scho 's G'hör verlore.

Was neü isch, was eim intressiert,
Thüet dert zum Vorschin kumme,
O siter, ass es existiert,
Isch nie nit meh üsz'trumme.

~~~~~

Im Summer.

Dr Leser, wo sich vielleicht b'sinnt
Vo sine güete-n-alte Frind,
Wo d' « Kältnacht » ihm hat z'kenne gà,
Dà ka se hit jetz wieder sàh.

D'Familie-n-isch im Gartehittle,
Dr Grosspapa sitzt in dr Mittle
Un räucht, fir d'Schnocke dert z'verjage.
Die steche-n-eim 's isch nitt z'ertrage!
D'Grossmüetter macht e Zwàtschgewàie
Fir Morn un d'Tochter die thüet nàie,
's Grosskind das hört me herzlich lache,
's thüet Rösserlis im Gärtle mache,
Si Vater, am e lange Schnüer,
Müess 's Rössle si, das isch e Füler!
Was mache d'Kinder doch mit eim!
Dr Oncle, dà isch no nitt d'heim.

Wo blibt nur o dà Büe so lang,
's wird mr efange-n-angst un bang,
Sàit jetz d'Grossmüetter vor si hi,
Wo mag er doch nur jetz noch si?

Tochter:

Er isch uf d'Ill geh bade hit,
Er hat's jo g'sàit, b'sinnsch dü dich nitt?

Grossmüetter:

Grad wege dem ha-n-ich so Kummer,
's g'schàhn so viel Unglick alle Summer!
Wie thien doch d'Kinder eim nitt quäle,
Die Sorge-n-alle sin nitt z'zähle,
Wo sie eim mache d'ganze Zit!